

**MARUDHAR KESARI JAIN COLLEGE FOR WOMEN (AUTONOMOUS)
VANIYAMBADI**

PG & RESEARCH DEPARTMENT OF TAMIL

I M.A., TAMIL – SEMESTER – 1I

E-NOTES (STUDY MATERIAL

E - Course - 4 தமிழ் அரங்கியல்
Code : 24PTAE22
Unit : 3
இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ் அரங்கு தமிழக வீதி அரங்கம், தமிழக அரங்கு உலக அரங்குகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குதல்.
Learning Objectives :
எண்கை மெய்ப்பாடுகளை நாடகம் வழி உணரச்செய்தல்
Coures Outcome:
இருபதாம் நூற்றாண்டில் உள்ள அரங்கு அமைப்பு முறையை மாணவர்கள் அறிதல்

Overview

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நாடகம், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நாடக கலாச்சாரத்தில், முக்கியமாக ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்காவில் பெரும் மாற்றத்தின் ஒரு காலகட்டத்தை விவரிக்கிறது . நாடக பிரதிநிதித்துவத்தைச் சுற்றியுள்ள நீண்டகாலமாக நிறுவப்பட்ட விதிகளுக்கு பரவலான சவால் இருந்தது

விளைவாக நவீனத்துவம் , வெளிப்பாட்டுவாதம் , இம்ப்ரெஷனிசம் , அரசியல் நாடகம் மற்றும் பரிசோதனை நாடகத்தின் பிற வடிவங்கள் உட்பட பல புதிய நாடக வடிவங்கள் உருவாகின அத்துடன் இயற்கைவாதம் மற்றும் யதார்த்தவாதம் போன்ற ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட நாடக வடிவங்களின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டது .

19 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் ஏளனப்படுத்தப்பட்ட பின்னர், நூற்றாண்டு முழுவதும், நாடகத்தின் கலை நற்பெயர் மேம்பட்டது. இருப்பினும், பிற ஊடகங்களின், குறிப்பாக திரைப்படத்தின் வளர்ச்சி , கலாச்சாரத்தில் பெருமளவில் பங்கைக் குறைத்துள்ளது. இந்த மாற்றத்தின் வெளிச்சத்தில், நாடகக் கலைஞர்கள் சமூகத்துடன் ஈடுபட புதிய வழிகளைத் தேட வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக வழங்கப்படும் பல்வேறு பதில்கள் அதன் நவீன வரலாற்றை உருவாக்கும் மாற்றங்களைத் தூண்டியுள்ளன.

பாலினக் கோட்பாடு மற்றும் பின்நவீனத்துவ தத்துவம் போன்ற துறைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் , நாடகம் ஆராய்வதற்கான பாடங்களை அடையாளம் கண்டு உருவாக்கியது. சில நேரங்களில் வெளிப்படையாக மெட்டா-நாடக நிகழ்ச்சிகள் பார்வையாளர்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் அனுமானங்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில், அவர்களின் சமூகம் குறித்த கேள்விகளை எழுப்பும் வகையில் அமைந்தன. இந்த சவாலான மற்றும் செல்வாக்குமிக்க நாடகங்கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி இரண்டு தசாப்தங்களின் பெரும்பகுதியை வகைப்படுத்தின.

நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஐரோப்பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும் பெருமளவில் வளர்ச்சியடைந்தாலும், அடுத்த 50 ஆண்டுகளில் மேற்கத்திய சாரா நாடக வடிவங்கள் தழுவப்பட்டன. பேரரசுகளின் சிதைவு மற்றும் காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய கோட்பாட்டின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பல புதிய கலைஞர்கள், தங்கள் சொந்த கலாச்சாரங்கள் மற்றும் சமூகங்களின் கூறுகளைப் பயன்படுத்தி பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நாடகத்தை உருவாக்கினர்.

செயற்கைத்தன்மை இல்லாமல், கலை மரபுகள் அல்லது நம்பமுடியாத, கவர்ச்சியான மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கூறுகளைத் தவிர்க்காமல், விஷயத்தை உண்மையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முயற்சியில் யதார்த்தவாதம் கவனம் செலுத்துகிறது. நூற்றாண்டு முழுவதும் பல நாடகக் கலைஞர்களுக்கு, யதார்த்தவாதம் சாதாரண வாழ்க்கையின் சமூக மற்றும் உளவியல் பிரச்சினைகளுக்கு கவனத்தை செலுத்துவதாகும்.

சிக்மண்ட் பிராய்ட் , சார்லஸ் டார்வின் மற்றும் பிறரின் கருத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டு , பல கலைஞர்கள் மேடையில் உள்ள கதாபாத்திரங்களின் உள் பரிமாணங்களை வலியுறுத்தும் நாடகத்திற்கான ஒரு உளவியல் அணுகுமுறையைக் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கினர் . இது மேடையில் நடிப்பு பாணிகளிலும், நாடக எழுத்து மற்றும் நாடக வடிவமைப்பிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ரஷ்ய நாடக ஆசிரியர்களான இவான் துர்கனேவ் , அலெக்சாண்டர் ஆஸ்ட்ரோவ்ஸ்கி மற்றும் லியோ டால்ஸ்டாய் ஆகியோரின் படைப்புகளில் தொடங்கி , 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிரான்சில் எமிலி சோலா மற்றும் நோர்வேயில் ஹென்ரிக் இப்ஸன் ஆகியோரால் தொடரப்பட்டு , பிரிட்டன் மற்றும் வட அமெரிக்காவில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பெரும்பாலான நாடக கலாச்சாரத்தில் யதார்த்தவாதம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

ரஷ்யாவில், யதார்த்தவாதத்தை நோக்கிய இயக்கம் உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு முன்பே தொடங்கியது. முந்தைய முன்னோடிகளின் படைப்புகளைக் கட்டியெழுப்ப, கான்ஸ்டான்டின் ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி மற்றும் விளாடிமிர் நெமிரோவிச்-டான்சென்கோ ஆகியோர் 1898 ஆம் ஆண்டில் மாஸ்கோ கலை அரங்கத்தை நிறுவினர் , மெலோடிராமா ஆதிக்கம் செலுத்திய ரஷ்ய நாடகத்தை உயர்தர கலை பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் சீர்திருத்த விரும்பினர். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான நாடகக் கூட்டத்தில், இருவரும் மதியம் 2 மணி முதல் மறுநாள் காலை 8 மணி வரை ஒரு காவிய 18 மணி நேரம் சந்தித்து, நூற்றாண்டின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க நிறுவனங்களில் ஒன்றிற்கு அடித்தளம் அமைத்தனர். அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து, தனிப்பட்ட வீண்பேச்சை ஊக்கப்படுத்தும் ஒரு குழும நெறிமுறைகளைக் கொண்ட ஒரு தொழில்முறை நிறுவனத்தை உருவாக்குவார்கள், பில்ஹார்மோனிக் பள்ளியில் நெமிரோவிச்சின் வகுப்பிலிருந்தும்

ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கியின் அமெச்சூர் கலை மற்றும் இலக்கியக் குழுவினருந்தும் நடிகர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள், மற்ற தொழில்முறை நடிகர்களுடன் சேர்ந்து; அவர்கள் சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற ஒரு யதார்த்தமான நாடக அரங்கத்தை உருவாக்குவார்கள், இருக்கைகளுக்கான பிரபலமான விலைகளுடன், அதன் இயல்பாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அழகியல் மெய்னிங்கன் குழுமத்தின் நுட்பங்களையும் ஆண்ட்ரே

அன்டோயினின் தியேட்டர் லிப்ரேயின் நுட்பங்களையும் (ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி பாரிஸ் பயணங்களின் போது பார்த்திருந்தார்) ஒன்றிணைக்கும்

டிசம்பர் 29, 1898 அன்று, தியேட்டர் ஆன்டன் செக்கோவின் தி சீகல் நாடகத்தைத் திறந்தது , அதில் ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கியே டிரிகோரின் மற்றும் வெசெவோலோட் மேயர்ஹோல்ட் வேடத்தில் ட்ரெப்லெவ் வேடத்தில் நடித்தார், "ரஷ்ய நாடக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய நிகழ்வுகளில் ஒன்று மற்றும் உலக நாடக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய முன்னேற்றங்களில் ஒன்று." நீண்ட மௌனத்திற்குப் பிறகு வந்த கைதட்டலை, பார்வையாளர்களிடமிருந்து அணை உடைவது போல வெடித்ததாகவும், தயாரிப்பு பத்திரிகைகளிடமிருந்து ஒருமனதாகப் பாராட்டப்பட்டதாகவும் நெமிரோவிச் விவரித்தார். ^[8] பின்னர் ஆய்வாளர்கள் தயாரிப்பின் வெற்றிக்கு, அன்றாட வாழ்க்கையின் நுட்பமான பிரதிநிதித்துவத்தின் நம்பகத்தன்மை, அதன் நெருக்கமான, குழும நாடகம் மற்றும் அக்கால ரஷ்ய அறிவுஜீவிகளின் உளவியல் மனநிலையுடன் அதன் மனச்சோர்வடைந்த நிச்சயமற்ற மனநிலையின் அதிர்வு ஆகியவை காரணம் என்று கூறுகின்றனர். ^[9] இப்சன், ஷேக்ஸ்பியர் மற்றும் செக்கோவின் அங்கிள் வான்யா , தி செர்ரி ஆர்ச்சர்ட் அண்ட் த்ரீ சிஸ்டர்ஸ் ஆகியவற்றின் தயாரிப்புகளும் நிறுவனத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் மிகவும் வெற்றிகரமாக இருந்தன.

மாஸ்கோ கலை அரங்கின் வெற்றிக்குப் பிறகு, நடிகர்கள் மற்றும் நடிகைகளுக்கு அவர்களின் நடிப்புகளுக்கு நம்பகமான குணாதிசயங்களை உருவாக்க பயிற்சி அளிக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த நடிப்பு முறையை உருவாக்க ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி தொடங்கினார் . முக்கியமாக 1911 மற்றும் 1916 க்கு இடையில் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் திருத்தப்பட்டது, இந்த அணுகுமுறை ஓரளவு உணர்ச்சி நினைவாற்றல் என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இதற்காக ஒரு நடிகர் மேடையில் ஒரு கதாபாத்திரத்தின் உணர்ச்சிகளை

சித்தரிக்க உள்நாட்டில் கவனம் செலுத்துகிறார். படிப்புத் துறைகளில் செறிவு, குரல், உடல் திறன்கள், உணர்ச்சி நினைவகம், கவனிப்பு மற்றும் நாடக பகுப்பாய்வு ஆகியவை அடங்கும். ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி அமைப்பு சோவியத் யூனியனிலும் அமெரிக்காவிலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அங்கு அதன் பயன்பாட்டில் சோதனைகள் 1920 களில் தொடங்கி பல பள்ளிகள் மற்றும் தொழில்முறை பட்டறைகளில் தொடர்ந்தன.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், ரஷ்யா ஒரு கலாச்சார வெள்ளி யுகத்தை அனுபவித்தது , மேலும் தியேட்டரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. 1916 வாக்கில், மாஸ்கோவில் மட்டும் மொத்த உற்பத்தி அரங்குகளின் எண்ணிக்கை 200 ஐ நெருங்கியது. இந்த ஆண்டு முழுவதும் மற்றும் பருவகால அரங்குகள் முக்கியமாக கேலிக்கூத்துகள், நகைச்சுவைகள், வாட்வில்லேக்கள் மற்றும் மெலோடிராமாக்களை கூட உருவாக்கியது, ஆனால் யதார்த்தமான அல்லது இயற்கை நாடகங்களை வழங்கும் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான அரங்குகளும் இருந்தன. இவற்றில் அலெக்ஸி சுவோரின் மாலி தியேட்டர் மற்றும் மாஸ்கோ டிராமாடிக் தியேட்டர் (1914-19) ஆகியவை அடங்கும் . செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் மற்றும் மாஸ்கோவில் வேரா கோமிசார்ஜெவ்ஸ்கயா மற்றும் இடா ரூபின்ஸ்கின் போன்ற பல நடிகை-மேலாளர்கள் இருந்தபோதிலும் , வெள்ளி யுகத்தில் ரஷ்ய நாடகத்தின் போக்கு பெரும்பாலும் ஆண்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. ^[10]

முதலாம் உலகப் போர் மற்றும் ரஷ்யப் புரட்சிக்குப் பிறகு , பல நாடகக் கலைஞர்கள் ரஷ்யாவை விட்டு மற்ற நாடுகளுக்குச் சென்றனர், அதில் ஜார்ஜஸ் பிடோஃப் பிரான்சுக்கு, தியோடர் கோமிசார்ஜெவ்ஸ்கி பிரிட்டனுக்கு, மற்றும், பிரபலமாக, மிகைல் செக்கோவ் அமெரிக்காவிற்கு, ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி அமைப்பை ஏற்றுமதி செய்து, போருக்குப் பிந்தைய உலகில் 'இயக்குனர் நாடகம்' வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தார்.

நவீன அமெரிக்க நாடகத்தின் வளர்ச்சியில் யூஜின் ஓநீல் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்.

அமெரிக்காவில், வில்லியம் வான் மூடியின் நாடகங்களான தி கிரேட் டிவைட் (1906) மற்றும் தி ஃபெய்த் ஹீலர் (1909) ஆகியவை சமகால சமூக

மோதல்களின் மையத்தில் இருக்கும் உணர்ச்சி மோதல்களை வலியுறுத்துவதன் மூலம் மிகவும் யதார்த்தமான அமெரிக்க நாடகத்திற்கான வழியைச் சுட்டிக்காட்டின. நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் யதார்த்தவாதத்திற்கு நகர்வதைக் குறிக்கும் பிற முக்கிய நாடக ஆசிரியர்களில் எட்வர்ட் ஷெல்டன் , சார்லஸ் ரான் கென்னடி மற்றும் ரேச்சல் க்ரோதர்ஸ் ஆகியோர் அடங்குவர் . மேடையில், அமெரிக்க நாடகம் பாரிமோர் குடும்பத்தினரால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது : லியோனல் பாரிமோர் , எத்தேல் பாரிமோர் ("அமெரிக்க நாடகத்தின் முதல் பெண்மணி") மற்றும் ஜான் பாரிமோர் ("... அவரது நாளின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க மற்றும் வணங்கப்பட்ட நடிகர்."). அவை மிகவும் பிரபலமாக இருந்ததால், அவர்களைப் பற்றி ஒரு நாடகம் கூட எழுதப்பட்டது: ஜார்ஜ் எஸ். காஃப்மேன் மற்றும் எட்னா ஃபெர்பர் ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட தி ராயல் ஃபேமிலி , பாரிமோர்களின் பகடி, குறிப்பாக ஜான் மற்றும் எத்தேல் பாரிமோரை மையமாகக் கொண்டது.

ஆரம்ப நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நாடக வளர்ச்சியில் யூஜின் ஓ'நீலைப் போல எந்த அமெரிக்க நாடக ஆசிரியரும் இவ்வளவு செல்வாக்கு செலுத்தவில்லை . சிறு வயதிலிருந்தே நாடகத்தில் பிறந்த அவர், நியூயார்க் நகரத்தில் உள்ள ப்ராவினஸ்டவுன் பிளேயர்களுடன் தனது திறமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்பு, தனது இளமைப் பருவத்தின் பெரும்பகுதியை ரயில்களிலும், மேடைக்குப் பின்னாலும் தியேட்டர்களிலும் கழித்தார். 1916 மற்றும் 1920 க்கு இடையில், அவர் தனது முதல் விமர்சன வெற்றியான பியாண்ட் தி ஹாரிஸனை 1920 இல் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பு, நிறுவனத்திற்காக பல நாடகங்களை எழுதினார் , இது நாடகத்திற்கான புலிட்சர் பரிசை வென்றது . அதைத் தொடர்ந்து அவர் தி எம்பரர் ஜோன்ஸ் , அன்னா கிறிஸ்டி (புலிட்சர் பரிசு 1922), டிசையர் அண்டர் தி எல்ம்ஸ் (1924), ஸ்ட்ரேஞ்ச் இன்டர்லூட் (புலிட்சர் பரிசு 1928), மோர்னிங் பிகம்ஸ் எலக்ட்ரா (1931), தி ஜஸ்மேன் காமெத் (1939) மற்றும் அவரது ஒரே நன்கு அறியப்பட்ட நகைச்சுவை, ஆ, வைல்டர்னஸ்! உள்ளிட்ட விமர்சன மற்றும் வணிக வெற்றிகளைப் பெற்றார் . அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது மகத்தான படைப்பு மற்றும் தலைசிறந்த படைப்பான லாங் டேஸ் ஜர்னி இன்டு ஹைட் வெளியிடப்பட்டது, மேலும் இது பெரும்பாலும் 20 ஆம்

நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த அமெரிக்க நாடகங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

பெரும் மந்தநிலையின் பொருளாதார நெருக்கடி , நாடு முழுவதும் நாடகம் மற்றும் பிற நேரடி கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு நிதியளிக்கும் ஒரு புதிய ஒப்பந்தத் திட்டமான ஃபெடரல் தியேட்டர் ப்ராஜெக்ட் (1935-39) உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது . தேசிய இயக்குனர் ஹாலி ஃபிளனகன் இந்த திட்டத்தை பிராந்திய நாடகங்களின் கூட்டமைப்பாக வடிவமைத்தார், அவை பொருத்தமான கலையை உருவாக்கி, பரிசோதனையை ஊக்குவித்தன, மேலும் மில்லியன் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் முதல் முறையாக நாடகத்தைப் பார்ப்பதை சாத்தியமாக்கின. இந்த திட்டம் நேரடியாக 15,000 ஆண்களையும் பெண்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தியது மற்றும் நாடு முழுவதும் 200 திரையரங்குகளில் கிட்டத்தட்ட 30 மில்லியன் மக்களுக்கு 1,200 தயாரிப்புகளை வாசித்தது, 65% இலவசமாக வழங்கப்பட்டது, மொத்த செலவில் \$46 மில்லியன்.

ஆரம்ப நூற்றாண்டின் முக்கிய நபர்களில் ஜார்ஜ் எஸ். காஃப்மேன் , ஜார்ஜ் கெல்லி , லாங்ஸ்டன் ஹியூஸ் , எஸ்.என். பெஹ்ர்மன் , சிட்னி ஹோவர்ட் , ராபர்ட் இ. ஷெர்வுட் மற்றும் ஓ'நீலின் தத்துவ தேடல் பாதையைப் பின்பற்றிய நாடக எழுத்தாளர்களான பிலிப் பாரி , தோர்ன்டன் வைல்டர் மற்றும் வில்லியம் சரோயன் ஆகியோர் அடங்குவர் .

என்ரிகோ பிராம்போலினியின் எதிர்காலக் காட்சிகளுடன் அன்டன் கியுலியோ பிராகாக்லியாவின் தாய்ஸ் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வரலாற்று அவாண்ட்-கார்டுகளின் தாக்கங்கள் தங்களை உணரவைத்தன: எதிர்காலம் , தாதாயிசம் மற்றும் சர்ரியலிசம் . குறிப்பாக

எதிர்காலவாதம் நவீன இத்தாலிய நாடகக் கருத்தை புதிய கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப மாற்ற முயன்றது. பிலிப்போ டோமாசோ மரினெட்டி தனது புதிய நாடகக் கருத்து குறித்து பல்வேறு எதிர்காலவாத வெளிப்பாடுகளை எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டினார். புருனோ கோராவுடன் சேர்ந்து அவர் செயற்கை நாடகம் என்று அழைக்கப்பட்டதை உருவாக்கினார். பின்னர் எதிர்காலவாதிகள் ரோடால்போ டி ஏஞ்சலிஸ் இயக்கிய ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கினர், இது டீட்ரோ டெல்லா சோர்பிரெசா என்று அழைக்கப்பட்டது . என்ரிகோ பிரம்போலினி போன்ற ஒரு காட்சியமைப்பாளரின் இருப்பு, பெரும்பாலும் ஏமாற்றமளிக்கும் நடிப்பை விட மிகவும் நவீன காட்சியமைப்பிற்கு கவனத்தைத் திருப்பியது. இந்த காலகட்டத்தில் நாடகத்தில் கலந்து கொண்ட மற்றொரு கதாபாத்திரம், மற்ற இலக்கிய மற்றும் கவிதை தயாரிப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெறாமல், கேப்ரியல் டி'அன்னுன்சியோ ஆவார். அவருக்கு ஒரு கிளாசிக்கல் சூழலின் சில சோகங்கள் உள்ளன, இது போர்வீரர்-கவிஞரின் முழு தயாரிப்பின் லிபர்ட்டி பாணி பண்புக்கு நெருக்கமானது .

நவீனத்துவம் என்பது பாரம்பரிய கலை வடிவங்களிலிருந்து சுய உணர்வுடன் முறித்துக் கொண்ட ஒரு ஐரோப்பிய இயக்கமாகும். இது கலாச்சார உணர்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது, இது பெரும்பாலும் முதலாம் உலகப் போரின் வீழ்ச்சியால் ஏற்பட்டது . ^[14] முதலில், நவீனத்துவ நாடகம் 1880 களில் எமிலி சோலாவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இயற்கைக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சீர்திருத்தப்பட்ட கட்டத்தை உணரும் முயற்சியாக இருந்தது. இருப்பினும், இயற்கைவாதத்திற்கு எதிரான ஒரே நேரத்தில் ஏற்பட்ட எதிர்வினை நாடகத்தை மிகவும் மாறுபட்ட திசையில் தள்ளியது. குறியீட்டுவாதத்தின் காரணமாக , இயக்கம் கவிதை, ஓவியம், இசை மற்றும் நடனம் ஆகியவற்றை இணக்கமான இணைப்பில் ஒருங்கிணைக்க முயன்றது. இந்த இரண்டு முரண்பாடான இயக்கங்களும் 'நவீனத்துவம்' என்ற வார்த்தையின் கீழ் பொருந்துகின்றன. ^[15]

2008

ஆம்

ஆண்டு அகஸ்டோ

போயலின் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கத்தின் ஒரு பட்டறை .

அரசியல் நாடகம் என்பது, சமூகத்திற்கு வெளியே உள்ள இயக்கவியல் மற்றும் அதற்குள் பார்வையாளர்களின் ஈடுபாட்டின் வெளிச்சத்தில் நாடகத்தின் தன்மை மற்றும் செயல்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்யும் ஒரு முயற்சியாகும். இது நடிப்பு, மேடை மற்றும் நாடக எழுத்து ஆகியவற்றின் ஆழமான மற்றும் அசல் கோட்பாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது .

பிரபலமான நாடகம்

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், பலர் நாடகத்தை "மிகவும் பிரபலமான விவகாரம்" என்று பார்த்தனர்ஷ அடிக்கடி, நூற்றாண்டின் முற்பகுதியின் உண்மையான சீர்திருத்தவாதிகள், தங்கள் நுட்பங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பார்வையாளர்களிடம் பதிவு செய்யக்கூடிய சிறிய திரையரங்குகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். இருப்பினும், இதே பயிற்சியாளர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் கலை ஒரு உண்மையான மக்கள் நாடகமாக இருக்கும் என்று கனவு கண்டனர்: மக்களுக்கான ஒரு நாடகம். கிரேக்க நாடகத்தைப் பற்றிய புரிதலால் ஈர்க்கப்பட்டு, நீட்சேவால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட அவர்கள், இசை மற்றும் இயக்கத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு ஆழமான அல்லது பரவசமான சடங்கு நிகழ்வை, ஒரு புரோசீனியம் வளைவு இல்லாத இடத்தில் நாடினர். பின்னர், வெசெவோலோட் மேயர்ஹோல்ட் மற்றும் பெர்டோல்ட் பிரெக்ட் போன்ற பயிற்சியாளர்கள் நவீனத்துவத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான "பிளவு"யைக் குறைக்கும் முயற்சியைத் தொடங்குவார்கள். அரங்கத்தின் வடிவங்களின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

திறந்தவெளி அரங்கு

படச்சட்ட அரங்கு(பறசீனிய அரங்)

முக்கோண அரங்கு

சதுர அரங்கு

செவ்வக அரங்கு

பாரம்பரிய மைதானங்கள் பற்றி விளக்குக.

கொலோசியம் ரோமில் உள்ள கொலோசியத்தின் வான்வழி காட்சி, கி.பி 82 இல் நிறைவடைந்தது . முதல் கிரேக்க அரங்கங்கள் நீளமாகவும் குறுகலாகவும் இருந்தன, அவை அல்லது குதிரைலாட வடிவத்தில் இருந்தன. அவை சில நேரங்களில் தீப்ஸ், எபிடாரஸ் மற்றும் ஒலிம்பியா போன்ற இடங்களில் மலையின் ஓரத்தில் வெட்டப்பட்டன, கிமு 8 ஆம் நூற்றாண்டில் அங்கு தொடங்கிய ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் . கிரேக்கர்களும்

கட்டினார்கள்ஹிப்போட்ரோம் அரங்கங்கள் அமைப்பில் ஒத்தவை ஆனால் நான்கு குதிரைகள் கொண்ட தேர் பந்தயங்களுக்கு இடமளிக்கும் அளவுக்கு அகலமானவை, இது கிமு 7 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் ஒரு அம்சமாகும் .

கிளாடியேட்டரின் அவ்வளவு அசாதாரணமான ஹாலிவுட் வரலாறுரஸ்ஸல் குரோவும் பால் மெஸ்கலும் எதில் ஈடுபட்டார்கள்? இந்தக் கட்டுரைக்கான அனைத்து வீடியோக்களையும் காண்க. கிரேக்க அரங்கத்தின் வடிவமைப்பு ரோமானியர்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டு மேம்படுத்தப்பட்டது, அவர்கள் இரண்டு வகையான அரங்கங்களைக் கட்டினார்கள்:சர்க்கஸ் மற்றும் திஆம்பிதியேட்டர். சர்க்கஸ் என்பது ஹிப்போட்ரோமின் ரோமானிய பதிப்பாகும், இது தேர் பந்தயங்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு நீண்ட, குறுகிய, U- வடிவ அமைப்பாகும். இதுவரை கட்டப்பட்டவற்றில் மிகப்பெரியது மற்றும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சிறந்தது,சர்க்கஸ் மாக்சிமஸ் இல்ரோம் . சர்க்கஸைப் போலன்றி, அனைத்து ரோமானிய கட்டிடங்களிலும் மிகவும் சிறப்பியல்பு வாய்ந்த ஆம்பிதியேட்டர், திட்டத்தில் ஓவல் அல்லது வட்டமாக இருந்தது மற்றும் அனைத்து பக்கங்களிலும் முழுமையாக மூடப்பட்டிருந்தது. மைதானத்தின் துல்லியமான பரிமாணங்கள் சிறிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கிளாடியேட்டர் போட்டிகளுக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட

ஆம்பிதியேட்டர், பார்வையாளர்களுக்கு அதிகபட்ச இருக்கை திறன் மற்றும் உகந்த காட்சி வசதியை வழங்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. கி.பி 1 ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமில் கட்டப்பட்ட பிரம்மாண்டமான

ஆம்பிதியேட்டர் கொலோசியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ரோமின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, ஆம்பிதியேட்டர்கள் சிறிது காலம் உயிர் பிழைத்தன, நகரங்களின் சரிவு அவர்கள் நடத்திய காட்சிகளை நிறுத்தும் வரை. வடிவம் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன; ஐரோப்பாவில் இடைக்காலத்தின் நைட்லி போட்டிகள் போன்ற இடைப்பட்ட பார்வையாளர் நிகழ்வுகளுக்கு மிகச் சிறிய, பொதுவாக தற்காலிக ஸ்டாண்டுகள் போதுமானதாக இருந்தன.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நகரங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் தடகளப் போட்டிகளில் ஆர்வம் மீண்டும் எழுந்ததன் மூலம் பெரிய அளவிலான பார்வையாளர் விளையாட்டுகளின் புதுப்பித்தல் படிப்படியாக ஏற்பட்டது; அடையாளமாக, நவீன அரங்கங்களின் வடிவமைப்பிற்கான பெரும் உந்துதல் மறுமலர்ச்சியிலிருந்து வந்தது¹⁸⁹⁶ ஆம் ஆண்டு ஒலிம்பிக் போட்டி.

நவீன அரங்கங்கள் பற்றி விளக்குக.

ஏதென்ஸில்	முதல்	நவீன	ஒலிம்பியாட்
போட்டிக்கான அரங்கம், ஏதென்ஸில் முந்தைய	மைதானம்	இருந்த	
இடத்தில் ஹெரோடஸ் அட்டிகஸால் கட்டப்பட்ட	பண்டைய	பளிங்கு	
அரங்கத்தின் மறுகட்டமைப்பாகும். அன்றிலிருந்து ஒலிம்பிக் போட்டிகள்			
நவீன அரங்கக் கருத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய மையப் புள்ளியாக			
இருந்து வருகின்றன. முதல் நவீன ஒலிம்பியாட் போட்டிக்குப் பிறகு			
ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், போட்டியை நடத்தும் நாடு வழக்கமாக			
நிகழ்வைக் குறிக்க ஒரு நிரந்தர அரங்கத்தை அமைத்துள்ளது. நவீன			
வகையின் முதல் அரங்கம் 1908 இல் லண்டனில் உள்ள ஷெப்பர்ட்ஸ்			
புஷ்ஷில் IV ஒலிம்பியாட் போட்டிக்காக கட்டப்பட்டது. அரங்கங்கள்			
ஒரளவு கூரையிடப்பட்டிருந்தன, மேலும் அரங்கம் 50,000 க்கும்			
மேற்பட்டோர் அமர்ந்திருந்தது. இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பு			
கட்டப்பட்ட கட்டிடக்கலை குறிப்பிடத்தக்க பிற ஒலிம்பிக் அரங்கங்களில்			
ஸ்டாக்ஹோம் (1912), பாரிஸுக்கு வெளியே உள்ள கொலம்பேஸ் (1924),			
ஆம்ஸ்டர்டாம் (1927) மற்றும் பெர்லின் (1936) ஆகியவை அடங்கும்.			
இரண்டாம் உலகப் போர் வெடித்ததால் ரத்து செய்யப்பட்ட XII			

ஒலிம்பியாட் (1940) க்காக கட்டப்பட்ட ஹெல்சின்கி மைதானம் , 1952 இல் XV ஒலிம்பியாட் போட்டிக்கான இடமாக செயல்பட்டது .

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில், பல நகரங்களில், பண்டைய ரோம் நகரங்களின் அளவிற்கு இணையான அரங்கங்கள் கட்டப்பட்டன, குறிப்பாக மிகப்பெரிய பிராகாவில் உள்ள ஸ்ட்ராஹோவ் ஸ்டேடியம், சோகோல் ஜிம்னாஸ்டிக்ஸ் கண்காட்சிக்காக 1934 இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது மற்றும் 240,000 க்கும் மேற்பட்ட இருக்கை வசதியைக் கொண்டிருந்தது. 100,000 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தங்குவதற்காக கட்டப்பட்ட பிற அரங்கங்களில் வட கொரியாவின் பியாங்யாங்கில் உள்ள ருங்கிராடோ மே தின மைதானம் ;மெல்போர்னில் உள்ள மெல்போர்ன் கிரிக்கெட் மைதானம் ;மெக்ஸிகோ நகரில் உள்ள ஆஸ்டெக் மைதானம்; கொல்கத்தாவில் (கல்கத்தா) உள்ள சால்ட் லேக் மைதானம்; மற்றும்அமெரிக்காவின் மிச்சிகனில் உள்ள ஆன் ஆர்பரில் உள்ள மிச்சிகன் ஸ்டேடியம் . இந்த புள்ளிவிவரங்கள் நிச்சயமாக எத்தனை பேருக்கு "இடமளிக்க" முடியும் என்பதைக் குறிக்கின்றன; அதிகாரப்பூர்வ "இருக்கை" திறன்கள் கணிசமாகக் குறைவாக இருக்கலாம்.

அமெரிக்கன்காலப்பந்து ஒரு புதிய வகை அரங்க வடிவமைப்பை ஊக்கப்படுத்தியது, நீள்வட்ட கிண்ணம், முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது1914 ஆம் ஆண்டு கனெக்டிகட்டின் நியூ ஹேவனில் யேல் பவுல், மேலும் பல மைதானங்களில் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்டது, அவற்றில்ரோஸ் பவுல் மற்றும் மிச்சிகன் ஸ்டேடியம். ஏனெனில் அந்தக் கிண்ணம் மற்ற முக்கிய அமெரிக்க விளையாட்டுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாது,பேஸ்பால் , மற்றொரு வகை அமெரிக்க மைதானமான பேஸ்பால், பேஸ்பாலுக்காக உருவாகியுள்ளது, இதில் பார்வையாளர்களை சூரிய ஒளியில் இருந்து பாதுகாக்க அதிகபட்ச கூரை இருக்கை திறனை வழங்குவதே நோக்கமாகும் . இந்தப் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னோடியாக மூன்று அடுக்குகள் இருந்தன.நியூயார்க்கின் யாங்கி ஸ்டேடியம் , 1923 இல் கட்டப்பட்டது (2009-10 இல் இடிக்கப்பட்டது).

வடிவமைப்பு புதுமைகள்

அரங்கங்களின் வடிவங்கள் அவை கட்டப்பட்ட பல்வேறு பயன்பாடுகளுக்கு ஏற்ப பரவலாக வேறுபடுகின்றன. சில வளைந்த மூலைகளுடன் செவ்வக வடிவத்திலும், மற்றவை நீள்வட்ட வடிவிலோ

அல்லது U- வடிவிலோ உள்ளன. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் பெரிய அரங்கங்களைக் கட்டுவது வலுவூட்டப்பட்ட கான்கிரீட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம்பெரிதும் எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது ; இந்த பொருள் முன்பு கட்டமைப்பு ரீதியாக நிலைநிறுத்த முடியாத துணிச்சலான புதியவடிவமைப்புகளைக் கட்டுவதை சாத்தியமாக்கியுள்ளது

கூரை அமைக்கப்பட்ட அரங்கத்தின் ஒரு அடிப்படை சிரமம் கூரையைத் தாங்கும் தூண்களால் தெரிவுநிலையில் குறுக்கீடு ஆகும் .லாஸ் ஏஞ்சல்ஸில் உள்ள டாட்ஜர் ஸ்டேடியம், அனைத்து இருக்கைகளிலிருந்தும் நெடுவரிசை இல்லாத காட்சிகளை வழங்கிய முதல் அடுக்கு அரங்கமாகும் (1959), அதைத் தொடர்ந்து நியூயார்க்கில் உள்ள வியா ஸ்டேடியம் பேஸ்பாலை கால்பந்து அமைப்பாக மாற்ற மைதானத்தைச் சுற்றி சுழலும் கள இருக்கை பிரிவுகளைச் சேர்த்தது (1964; 2008 இல் இடிக்கப்பட்டது). பேஸ்பாலுக்காக பல சிறந்த மைதானங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, சிகாகோவில் உள்ள ரிக்லி ஃபீல்ட் (1914) மற்றும் மேரிலாந்தின் பால்டிமோரில் உள்ள கேம்டன் யார்டுகளில் உள்ள ஓரியோல் பார்க் (1992).

ஆஸ்ட்ரோடோம் ஆஸ்ட்ரோடோம், ஹூஸ்டன், டெக்சாஸ், 1996.

நெகிழ்வான எஃகு பயன்பாடு ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சியாகும்.பெரிய கூரை பரிமாணங்களை உள்ளடக்கிய கேபிள்கள் . மூடப்பட்ட அரங்கங்களில் கட்டுமான வேகம், கூரையின் லேசான தன்மை மற்றும் கட்டுமான செலவைச் சிக்கனப்படுத்துவதற்கு கேபிள்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளித்தன. இந்த அமைப்பைக் கொண்ட ஒரு நவீன அரங்கம் மினியாபோலிஸ்-செயிண்ட் பால், மினசோட்டாவில் கட்டப்பட்டது, மேலும்

இது அழைக்கப்படுகிறதுமெட்ரோடோம் (1982 இல் திறக்கப்பட்டது; 2014 இல் இடிக்கப்பட்டது). இத்தகைய கேபிள் அமைப்புகள் நீண்ட தூரங்களுக்கு பரவக்கூடும்; 200,000 பேர் அமரக்கூடிய, மூடப்பட்ட பேஸ்பால் மைதானத்திற்கான ஒரு கருத்தை உருவாக்கியவர்லெவ் ஜெட்லின், ஒரு அமெரிக்க பொறியாளர்.

மூடப்பட்ட அரங்கம் என்ற கருத்தும், அதிக திறன்களுக்கான விருப்பமும் மேம்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் கட்டுமான நுட்பங்களைத் தேடுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளன. விண்வெளித் துறையில் உருவாக்கப்பட்ட நவீன தொழில்நுட்பம் உட்பட , ஆயிரக்கணக்கான அடி பரப்பளவை உள்ளடக்கிய நவீன அரங்க வடிவமைப்பு கருத்தின் ஆற்றல் இதுதான், மன்ஹாட்டன் தீவு முழுவதும் பரவுவதற்கான திட்டங்கள் தீவிரமாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. உணவகங்கள், கண்காட்சி அரங்குகள் மற்றும் பிற துணைப் பொருட்களுடன் கூடிய இன்றைய கூரை அரங்கங்களை, முழுமையாக கூரையிடப்பட்ட, வானிலையால் கட்டுப்படுத்தப்படும் நகரங்களின் முன்னோடிகளாகக் காண்பது எந்த வகையிலும் நம்பத்தகாதது. வடிவமைப்பு புதுமைகள்

கூத்து எத்தனை வகைப்படும்?

கூத்து ஆடுவோர் கூத்தர் எனப்பட்டனர். கூத்து அகக்கூத்து, புறக்கூத்து, என இரு வகைப்படும் இயல், இசை, நாடகம் மூன்றும் சேர்ந்த தமிழை முத்தமிழ் என்கிறோம். நாடகம் என நாம் கூறுவதைப் பழந்தமிழ் கூத்து (ஒலிப்பு என்று வழங்குகிறது. கூத்து ஆடுவோர் கூத்தர் எனப்பட்டனர். கூத்து அகக்கூத்து, புறக்கூத்து, என இரு வகைப்படும். அகக்கூத்து எனபது வீட்டுக்குள் ஆடப்படும் வரிக் கூத்து. புறக்கூத்து பொதுமக்கள் முன்னிலையில் நடைபெறுவது.

வந்தனை செய்து, வழிபடு தலைக்கோல்

பெரும்புகழ் பெற்ற மன்னவர்,பகையரசருடன் நடந்த போரில் வென்று,அப்பகையரசர் புறமுதுகிட்ட வேளையிலே,அவருடைய வெண்கொற்றக் குடையின் காம்பினைச் சிதைவின்றி எடுத்துக்கொண்டு

வருவர்.அதன் கணுக்களை தூய்மை செய்து,நவமணிகளை கட்டி அலங்கரிப்பர்.கணுக்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியைச் 'சாம்பூநதம்' என்னும் பொன் தகட்டால் பொதிவர். நாட்டினை தன் வெண்கொற்ற குடையின் கீழ் காக்கும் மன்னனின் அரண்மனையிலே அக்கோலை வைத்து,'இந்திரனின் மகன் சயந்தனாக இக்கோல் விளங்குக',என அதற்கு வந்தனை,வழிபாடுகள் முதலியன செய்து போற்றுவர்.அதுவே 'தலைக்கோல்' என்பதாகும். .

அவர்களுக்குரிய இடத்தில் அரங்கில் முறைப்படி நின்றனர். நடனம் ஆட வந்த மாதவியும் தன் வலதுகாலை முன் வைத்து அரங்கில் ஏறினாள்.'அரங்கத்தின் வலதுப் பக்கத் தூணின் அருகே ஆடுபவள் நிற்கவேண்டும் என்னும் வழக்கப்படி, மாதவி அவ்விடத்தே சென்று நின்றாள். பழைய முறைகளின் இயற்கைகள் அனைத்தும் அறிந்த அனுபவமுள்ள நடன மகளிர்,முறைப்படி இடத்தூண் அருகே சென்று நின்றனர். நன்மைகள் பெருகவும்,தீமைகள் அறவே நீங்கவும், ஓரொற்று வாரப்பாடல்களும் ஈரொற்று வாரப்பாடல்களும் முறையாக பாடினர். வாரப்பாடல்களின் இறுதியில், இசைக்கும் இசைக்கருவிகள் அனைத்தும் முழங்கின.

வினாக்கள்

1. வந்தனை செய்து, வழிபடு தலைக்கோல்
2. கூத்து எத்தனை வகைப்படும்?
3. நவீன அரங்கங்கள் பற்றி விளக்குக.
4. பாரம்பரிய மைதானங்கள் பற்றி விளக்குக.
5. திறந்தவெளி அரங்கு